

**УХВАЛА
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ворони Тетяни Сергіївни про відповідність Конституції України (конституційність) пункту 1¹ частини першої статті 4 Закону України „Про санкції“

Київ
26 лютого 2024 року
№ 15-у(II)/2024

Справа № 3-212/2023(396/23)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі:

Головатий Сергій Петрович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Лемак Василь Васильович,
Мойсик Володимир Романович,
Первомайський Олег Олексійович,
Юровська Галина Валентинівна (доповідач),

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ворони Тетяни Сергіївни про відповідність Конституції України (конституційність) пункту 1¹ частини першої статті 4 Закону України „Про санкції“ від 14 серпня 2014 року № 1644–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 40, ст. 2018) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернулася Ворона Т.С. із клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 6, частині першій

статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, четвертій статті 41, частині другій статті 63, пункту 5 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 1¹ частини першої статті 4 Закону України „Про санкції“ від 14 серпня 2014 року № 1644–VII зі змінами (далі – Закон).

У пункті 1¹ частини першої статті 4 Закону визначено, що одним із видів санкцій згідно із Законом є „стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними“.

Із матеріалів справи убачається, що 7 липня 2023 року до Вищого антикорупційного суду надійшла позовна заява Міністерства юстиції України про застосування до Ворони Д.М. і Ворони Т.С. як третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача, установлені пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону санкції.

Міністерство юстиції України просило стягнути в дохід держави майно, що належить Вороні Д.М., майно, що належить його дружині Вороні Т.С., та майно його померлої матері Ворони Л.В., стосовно якого відповідач може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ним.

Вищий антикорупційний суд рішенням від 31 липня 2023 року, залишеним без зміни постановою Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 28 вересня 2023 року, позов Міністерства юстиції України задовольнив у частині стягнення в дохід держави відповідних активів, що належать Вороні Т.С., дружині Ворони Д.М.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що внаслідок застосування судом оспорюваних приписів Закону порушено його „право приватної власності, право на захист, гарантовані частиною першою, четвертою статті 41, частиною другою статті 63 Конституції України“.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розв'язуючи питання щодо відкриття або відмови у відкритті конституційного провадження у справі у зв'язку з ухваленням неодностайно Першою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 7 лютого 2024 року про відмову у відкритті конституційного провадження в цій справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги випливає, що, аргументуючи твердження про неконституційність пункту 1¹ частини першої статті 4 Закону, Ворона Т.С. виклала власне розуміння його змісту, яке суперечить юридичній природі спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), установлених у статті 4 Закону, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень про невідповідність Конституції України оспорюваних приписів Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Ворона Т.С. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ворони Тетяни Сергіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1¹ частини першої статті 4 Закону України „Про санкції“ від 14 серпня 2014 року № 1644–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**